

Sue Bentley

Varázslatos kiscica

CSILLAGOS
ÁLMOK

Delfin
KÖNYVEK

Láng egy sikátorban találkozik Jemma Watsonnal, és ez a hétköznapi lány hamarosan rájön, hogy egy rendkívüli cicával van dolga. Láng varázsereje jól jön, amikor Jemma egy tánciskolai meghallgatásra jelentkezik, miközben megpróbál gondoskodni kisebb testvéreiről is.

A móka azonban nem tarthat örökké, mivel Láng megérzi, hogy ellenségei közel vannak, és vissza kell térnie a királyságába. . .

„Olyan jó, hogy Georgie Jemma mellé állt, és így megtarthatták a kiscicát!”

Vivi

„Már várom, hogy Láng felnőjön, és hatalmas oroslán legyen belőle.”

Soma

Sue Bentley

Varázslatos kiscica

CSILLAGOS ÁLMOK

— részlet —

★ Prológus ★

Rémisztő üvöltés hallatszott, és az ifjú fehér oroszlán ledermedt. Tudhatta volna, hogy túl veszélyes hazatérnie. Gyorsan kellett cselekednie.

Szikrák sisteregtek Láng szőrében, és vakító fehér fény villant. A helyén ekkor egy selymes szőrű, krémszínű, barna foltos kiscica állt.

Egy idős szürke oroszlán ácsorgott mellette a magas fűben.

– Láng herceg! Nem lenne szabad itt lenned! El kell rejtőznöd!

– Nincs rá idő, Felhő! – nyávogta Láng reszketve. – Ében bácsi mindjárt ideér.

Felhő a mancsával, ami majdnem akkora volt, mint a cica maga, gyengéden lenyomta a magas fűben.

Megremegett a föld, amikor egy hatalmas felnőtts oroszlán tört át a fűvön. Alig egy méterre állt meg az aprócska krémszínű cicától és az öreg oroszlántól. Felemelte a fejét, rázta a sörényét és a levegőt szimatolta.

Láng szíve zakatolt aprócska testében. Biztosra vette, hogy megtalálja őket.

Végre Ében elégedettnek tűnt. Elindult.

– Az unokaöcsém soha nem fogja visszaszerezni a trónját. Most már az enyém. A kémeim hamarosan megtalálják – morogta magában.

Láng megvárta, míg elmegy, aztán feltápáskodott. Smaragdzöld szeme dühösen megvillant.

– Egy nap én uralkodom majd, Felhő!

Az idős oroszlán mosolygott, és kivillantak elhasznált fogai.

– Valóban így lesz, Láng herceg, de először erőssé és hatalmassá kell válnod. Használd a kiscica álarcot, és azonnal térj vissza a másik világba!

Ezüstös szikrák csillogtak Láng krémszínű és barna bundájában, a kiscica pedig érezte, hogy növekszik benne a varázserő. Szomorú nyávogással búcsúzott, és érezte, hogy zuhan. Egyre csak zuhan...

★ 1. fejezet ★

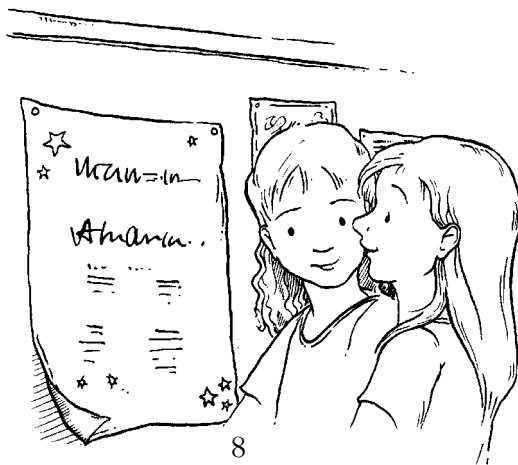
Amikor Jemma Watson meglátta az új plakátot az iskolai faliújságon, gyorsabban vert a szíve.

*Megvan benned, ami ahhoz kell,
hogy sztár legyél?*

Meghallgatás az A-One Színiiskolában.

Városháza, május 6. szombat.

Mindenkit szeretettel várunk!

Jemma gyorsan utánaszámolt. A meghallgatás a következő utáni szombaton lesz. Aznap csütörtök volt, úgyhogy alig több mint egy hete maradt felkészülni.

– Hát nem fantasztikus? Te elmész rá? – kérdezte egy izgatott hang a vállánál. Fran Bradshaw volt, az új lány az osztályban.

Jemma tudta, hogy néhány iskolatársa szerint Fran kicsit flancolás. De még nem igazán volt esélye megismerni őt. Mindegy, szeretett saját tapasztalat alapján dönteni az emberekről.

Megfordult, és Franre mosolygott.

– Még nem döntöttem el. Nem tudom, hogy elég jó lennék-e.

– Én sem. Kicsit ijesztő, nem? – kérdezte Fran tágra nyílt kék szemmel.

Jemma elvigyorodott. Hátradobta hosszú, barna haját a válla felett.

– Ijesztő dolog egy nagy, szőrös pók a fürdőszobában. Vagy bevallani Mr. Butlernek, hogy nincs kész a házid.

Fran felnevetett.

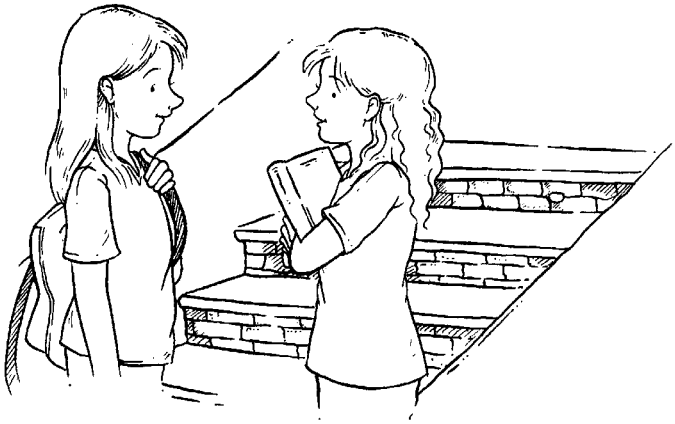
– Igazad van. Akkor elmenni egy meghallgatásra, az...

– Rémisztő! – közölte Jemma a szemét forgatva. A vállára vette az iskolatáskáját, és Frannel elindultak a kijárat felé. Elhaladtak a sport- és teniszpályák mellett, ahogy végigsétáltak a felhajtón. Jemma látta, hogy a kapu túloldalán sok autó gyűlt össze, hogy hazavigyék a gyerekeket.

– Támadt egy ötletem! – jegyezte meg Fran. – Miért nem gyakoroljuk együtt a számainkat? Ma este átmehetnek. Megkérdezhetjük az anyukámat. Eljön értem.

Jemma jókedve odalett. Szerette volna elfogadni Fran meghívását.

– Ma este nem megy – felelte vonakodva.

– Oké – Fran szép arca elkámpicsorodott, aztán felderült. – És holnap este? Iskola után rögtön átmehetek hozzád, ha szeretnéd.

– Ne... – A szó kicsúszott Jemma száján, mielőtt megállíthatta volna. – Bocs, úgy értem, hogy majd szólok.

Fran értetlenül nézett rá, de vállat vont.

– Tőlem...

Elérték az iskola kapuját, és Jemma látta, hogy Fran odaszalad egy elegáns, ezüstsínű kocsához. Nyitott tetős volt, szép bőrülésekkel. Nagyon drágának látszott.

– Szia, kicsim! – kiáltott Mrs. Bradshaw a lányának. – Ki az új barátod? Szeretné, hogy hazavigyük?

– Köszönöm, Mrs. Bradshaw, de nem kell messzire mennem! – kiáltotta Jemma gyorsan. – Holnap találkozunk, Fran!

Jemma kinyitotta a rozoga bejárati ajtót, megkerülte a folyosót eltorlaszoló babakocsit és a rossz biciklit. Bement a konyhába.

– Szia, anya! – köszönt.

Mrs. Watson épp krumplit aprított.

– Szia, szívem! Jó napod volt a suliban?

– Elment – válaszolta Jemma. Miközben megtöltötte vízzel a mosogatót, és elkezdte elmosogatni a reggeli edényeket, mesélt a plakátról.

– Ezzel nagy az esély bejutni egy színiiskolába, igaz? Elmehetek a meghallgatásra? – kérdezte lelkesen.

Mrs. Watson elmosolyodott.

– Szerintem menj! Szép hangod van!

Jemma odalépett, hogy megölelje.

– Kösz, anya! Lehet, hogy Fran Bradshaw-val gyakorlok, az új lánnyal az osztályból. Nagyon kedves.

Mrs. Watson megsimogatta a lánya karját.

– Több időt kellene a barátaiddal töltened ahelyett, hogy folyton itthon segítesz.

– Én nem bánom – felelte Jemma, és odament a kishúgához, Poppyhoz, aki egy etetőszékben ült és a pirítósát majszolta. Apró fogacskáival rámosolygott a nővére.

– Szia, rosszcsont! – Jemma megpuszilta a húga bolyhos, szőke haját, aztán a mosogatóhoz lépett, hogy megtöltse a kannát. – Csinálok egy csésze teát!

– Nagyszerű! Pont van időm egyre, mielőtt elmegyek az újságokért. – Mrs. Watson újságokat hordott ki minden este, miután hazaért a szupermarketes munkájából. Néha Jemma is segített neki a kihordásban.

– Esetleg áthívhatnád Frant valamikor – javasolta Mrs. Watson.

Jemma kinézett a konyhaablakon a magas gyomokra és a kidőlt kerítésre. A lelki szemei előtt csak Fran anyukájának szép kocsiját látta.

– Lehet, hogy áthívom – felelte, de tudta, hogy nem fogja.

Bűntudata támadt. Az anyukája egyedülálló szülőként megtett minden tőle telhetőt, de Jemmának néha elege lett abból, hogy mindig szűkölködni kell.

– Ba-ba! – közölte Poppy, pufók kezeiben pirítóst szorongatva.

– Viszont kívánom! – Jemma lehajolt, hogy az arca egy vonalban legyen a kishúgáéval. Poppy boldog kicsi lány volt, édes, kerek arccal és nagy, barna szemekkel. – Elmegyek a meghallgatásra, és helyet szerzek a színiiskolában. Igen, így lesz! – közölte Jemma játékosan, és Poppy gurgulázott a nevetéstől.

– Éljen! Ki szerint? – kiáltotta egy csintalan hang.

– Helló, Georgie! – Jemma nem fordult meg, amikor az öccse berontott a hátsó ajtón. Nyolcéves volt, kettővel fiatalabb Jemmánál. A kislány hallotta a puffanásokat, amikor a focicipője és az iskolatáskája egy kupacban landolt a padlón.

– Éhen halok! Mi van vacsira? – tudakolta Georgie.

– Még nincs kész. – Jemma kiegyenesedett, és megpördült. – Ó!

Georgie vigyorogva álldogált ott. Az iskolai nadrágja csupa sár volt. Fehér ingén fűfoltok virítottak. Ami pedig az arcát illeti... Jemma alig látta a kisfiú szeplőit a sok sárpötty alatt.

– Mi az? – kérdezte Georgie a vállát vonogatva.

Jemma nem értette, a fiúk hogy tudnak ennyire piszkosak lenni. Ha betennék Georgie-t egy üres szobába, úgy jönne ki, mint aki egy sáros mumussal harcolt.

Mrs. Watson megfordult. Lassan csóválta a fejét Georgie felé.

– Te jószágos ég! Hogy nézel ki? Jobb, ha átöltözöl és megfürdesz.

Georgie lehuppant az asztalhoz.

– Most nem lehet. Elájulok, ha nem eszek valamit.

Jemma az öccsére vigyorgott.

– Tej és keksz, rendben? – Kinyitotta a hűtőt, és kivette a tejesdobozt. Üres volt.

– El kell mennem a boltba. Tartsd szemmel Poppyt, amíg anya főz! – kérte az öccsét.

– Oké. De kizárt, hogy kicseréljem a pelenkáját! – jelentette ki Georgie keksszel teli szájjal.

Jemma kért az anyukájától egy kis pénzt, és elindult Mr. Shah boltjához. Pár perc sé-tával elért az utca végére, és átkelt az úton. Mr. Shah mindenféle élelmiszert és édessé-
get árult, valamint újságokat és magazino-
kat. Jemma megvette a tejet, aztán az utol-
só zsebpénzéből egy akciós meggyes süte-
ményt. Megehetik desszertnek.

Kilépve a boltból, valamin megakadt a szeme a mellékutcában. Megállt, miközben a kukákra és a kartondoboz kupacra meredt. Már megint. Éles ragyogás áradt ki az egyik kuka mögül.

Jemma a homlokát ráncolta. Bement a mellékutcába, és lehajolt, hogy benézzen a kuka mögé. Zavartan azon töprengett, hogy ez vajon egy lámpa-e, amit valaki az-
előtt kidobott, hogy lemerült volna benne az elem.

Aztán a ragyogás egyre erősebb lett. Bár-
mi volt is az, közeledett felé!

Jemma majdnem eldobta a tejet. Két csillogó smaragdzöld szem meredt rá a félhomályból.

Dühös, sziszegő hang hallatszott, amikor Jemma hirtelen rájött, hogy mit is bámul.

Egy hatalmas fehér oroszlán kúszott elő lassan a kuka mögül, és Jemma felé sétált, a fejét magasra tartotta, a farka az égnek meredt. Körülötte a levegőben ezüstös szikrák pattogtak és sisteregtek.

Jemma rémulten ledermedt, a szíve a torokban dobogott. Mit keres itt egy oroszlán? Meg fogja támadni?

– Láng herceg vagyok. Az Oroszlántrón örököse – morogta az oroszlán. – Te ki vagy?

– Nahát! – Jemma annyira megijedt, hogy majdnem kiugrott a bőréből. Az oroszlán tudott beszélni!